

بررسی نقش تعدیلی بیش اطمینانی مدیریت بر رابطه بین روابط اجتماعی هیئت مدیره و کارایی سرمایه‌گذاری

طاهره مولوی بیستونی

کارشناس ارشد حسابداری و هنرآموز آموزش و پرورش کرمانشاه
molavibisetontahere@gmail.com

پنجمین انتشار: حسابداری و مدیریت (دوره ششم)
تیرماه ۱۴۰۲ / پیاپی ۷۸ / (اول) / صفحه ۱۱-۱۱۱

چکیده

یکی از عوامل مهم جهت حل مسائل اقتصادی کشورها، بسط و توسعه سرمایه‌گذاری است، اما این امر به تنها یکی کافی نیست و با توجه به محدودیت منابع مالی، علاوه بر مسئله توسعه سرمایه‌گذاری، افزایش کارایی سرمایه‌گذاری نیز از جمله مسائل بالاترین اهمیت است. هدف این پژوهش بررسی نقش تعدیلی بیش اطمینانی مدیریت بر رابطه بین روابط اجتماعی هیئت مدیره و کارایی سرمایه‌گذاری است. جامعه آماری پژوهش شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران و نمونه مورد مطالعه، شامل ۱۴۰ شرکت پذیرفته شده طی سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۹ است. روش پژوهش توصیفی و از نظر ارتباط بین متغیرها علی-همبستگی است و از نظر هدف کاربردی و از لحاظ رویداد، پسرویدادی است. برای پردازش و آزمون فرضیه‌ها از روش رگرسیونی و داده‌های تابلویی و همچنین مدل اثرات ثابت استفاده شده است. نتایج به دست آمده حاصل از فرضیه نشان می‌دهد که بیش اطمینانی مدیریتی بر رابطه بین روابط اجتماعی هیئت مدیره و کارایی سرمایه‌گذاری تأثیر منفی و معناداری دارد.

واژگان کلیدی: کارایی سرمایه‌گذاری، بیش اطمینانی مدیریتی، روابط اجتماعی هیئت مدیره.

مقدمه

رشد و دگرگونی سریع روابط اقتصادی، منجر به رقابت شدیدی در عرصه تجارت، صنعت و سرمایه‌گذاری شده است. لذا شرکت‌ها برای بقاء و گسترش فعالیت‌های خود، نیاز به انجام سرمایه‌گذاری‌های مناسب و به موقع دارند. گزارش‌های مالی شرکت‌ها باید اطلاعاتی فراهم نماید که برای سرمایه‌گذاران بالقوه و بالفعل، بستانکاران و سایر استفاده‌کنندگان در سرمایه‌گذاری‌های منطقی، اعطای اعتبار و تصمیم‌های مشابه سودمند باشد (مدرس و حصارزاده، ۱۳۸۷). گزارش‌های مالی بایستی اطلاعات لازم برای ارزیابی وضعیت مالی و بنیه اقتصادی بنگاه، ارزیابی عملکرد و توان سودآوری، ارزیابی چگونگی تأمین مالی و مصرف وجوده نقد، ارزیابی چگونگی ایفای مسئولیت مباشرت مدیریت و انجام تکالیف قانونی و فراهم کردن اطلاعات مکمل برای درک بهتر اطلاعات مالی ارائه شده و پیش‌بینی وضعیت آتی را فراهم نماید. در نتیجه این گزارش‌ها اهمیت بسزایی در تحقق اهداف یاد شده دارند و افزایش کیفیت آن‌ها می‌تواند موجب کاراتر بودن سرمایه‌گذاری شرکت‌ها و حفظ و توسعه منابع آن‌ها گردد. پژوهش‌های اخیر اظهار می‌دارد که، افزایش گزارشگری مالی می‌تواند پیامدهای اقتصادی مهمی نظیر افزایش کارایی سرمایه‌گذاری را به همراه داشته باشد (لامبرت^۱، ۲۰۰۶).

¹ Lambert & et al

تصمیم نهایی در مورد چگونگی واکنش شرکت، در واقع بازتابی از عکس العمل مدیر آن شرکت خواهد بود و نشان دهنده این است که آیا آن اشتباه دوباره تکرار خواهد شد یا نه. مدیران سخت کوش، اشتباهات خود، چگونگی انتقاد از شرکت و آنچه برای بهتر شدن باید انجام دهنده را مورد ارزیابی قرار می دهند. آنها اشتباههایی را به عنوان درسی با ارزش می پذیرند و به راه خود ادامه می دهند. مدیرانی که به بازخورد توجهی ندارند، آنها اشتباههایی را به عنوان درسی با ارزش می پذیرند که آنان باید تحت کنترل در می آورند و آن اشتباه را پیامد نیروهای خارجی و تصادفی می دانند، کسانی هستند که همان اشتباهها را مدام تکرار می کنند تا زمانی که به آن شرکت آسیب بزنند. به این گونه تورش رفتاری که ممکن است مدیران به آن مبتلا باشند، اعتماد بیش از حد مدیریتی گفته می شود (حساسیگانه و علوی طبری، ۱۳۸۲). مدیران بیش اطمینان، احتمال و تأثیر رویدادهای مطلوب در جریان های نقدی شرکت را بیش از واقع تخمين می زند و احتمال و تأثیر رویدادهای منفی را کمتر از واقعیت ارزیابی می کنند. مطالعات نشان می دهد با افزایش بیش اطمینانی مدیران، احتمال استفاده از روش های حسابداری محافظه کارانه کمتر می شود، احتمال اشتباه در گزارش سود به دلیل نگرش های خوش بینانه مدیریت افزایش می یابد، بر احتمال ارائه مجدد صورت های مالی و اجتناب مالیاتی افزوده می شود و اثربخشی کنترل های داخلی کاهش می یابد (چن و همکاران^۱، ۲۰۱۵).

اعضای هیئت مدیره عناصر اصلی حاکمیت شرکتی هستند که مسئول نظارت بر کیفیت، یکپارچگی گزارش های مالی و کنترل مدیران ارشد به عنوان نماینده سهامداران هستند. در این ارتباط نسبت استقلال هیئت مدیره به عنوان عامل مهمی بر توانایی آنها بر نظارت مدیران شرکتی مؤثر است. بر طبق نظریه نمایندگی، یکی از سازوکارهای مهم که برای کاهش مسائل نمایندگی مؤثر می باشد، نسبت استقلال هیئت مدیره است. نسبت استقلال هیئت مدیره با ایجاد انگیزه برای عدم تبانی بین مدیران می تواند سود شرکت را افزایش دهد. هیأت مدیره به عنوان یکی از اركان حاکمیت شرکتی مهمترین عامل در کنترل و نظارت بر مدیریت شرکت و محافظت از منافع سهامداران قلمداد می شود (دروبتز^۲، ۲۰۱۷).

تضاد منافع بین سهامداران و مدیران زمانی به وجود می آید که مدیران به دنبال فرصت هایی برای منفعت شخصی باشند (جنسن و مکلینگ^۳، ۱۹۷۶)، که به طور بالقوه منجر به تصمیمات سرمایه گذاری غیربهینه یا حتی کاهش دهنده ارزش می شود. با توجه به اختیاراتی که هیئت مدیره در اختیار دارد، استقلال آن برای جلوگیری از اتخاذ چنین تصمیمات خودخواهانه مهم است. درجه هیئت مدیره استقلال اغلب به عنوان معیاری برای اثربخشی نظارت هیئت مدیره و نقش آن به عنوان ناظر در افزایش ارزش شرکت استفاده می شود (فاما و جنسن^۴، ۱۹۸۳؛ روزنشتاین و وايات^۵، ۱۹۹۰؛ یرماک^۶، ۱۹۹۶؛ کور و همکاران^۷، ۱۹۹۹). بسیاری از مطالعات نشان داده اند که مدیران خارجی نقش کلیدی در تضمین استقلال هیئت مدیره و در نهایت نظارت مؤثر دارند (جنسن، ۱۹۹۳). بیشتر آنها میزان استقلال هیئت مدیره را با استفاده از نسبت مدیران خارجی اندازه گیری کردند. با این حال، نگرانی هایی در مورد استفاده از این نسبت مطرح شده است، زیرا عوامل نامعلوم می تواند بر استقلال واقعی مدیران خارجی تأثیر بگذارد. روابط اجتماعی بین مدیران داخلی و خارجی، استقلال هیئت مدیره را تضعیف می کند، که در نهایت تأثیر منفی بر تصمیم گیری سرمایه گذاری بهینه به علاوه، ذی نفعان باید به طور مؤثر مدیرانی را که از نظر اجتماعی با اعضای هیئت مدیره مرتبط و دارای اعتماد بیش از حد اعتماد هستند، نظارت کنند. با توجه به موارد بیان شده، مسأله اصلی پژوهش این است که تا چه اندازه بیش اطمینانی مدیریتی بر رابطه

¹ Chen & et al

² Drobetz

³ Jensen & Meckling

⁴ Fama & Jensen,

⁵ Rosenstein & Wyatt

⁶ Yermack

⁷ Core & et al

بین روابط اجتماعی اعضای هیئت مدیره و کارایی سرمایه‌گذاری شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران تأثیر دارد؟

مبانی نظری پژوهش بیش اطمینانی مدیریتی

اعتماد بیش از حد (فرا اطمینانی) یک پدیده شناخته شده و مستند شده در روانشناسی است. روانشناسان یک فرد با ویژگی‌های رفتاری فرااطمینانی را به عنوان فردی تعریف می‌کنند که اعتقاد دارد اطلاعات و دانش ایشان بسیار دقیق است (بیش از آن‌چه که واقعیت دارد). به نظر هاید^۱ متون مربوط به روانشناسی دو تعریف از اعتماد بیش از حد ارائه داده‌اند. نخست، افراد برآورد بیش از واقع از توانایی‌های خود دارند. دوم، افراد یک رویداد را معین‌تر. از آن‌چه که در واقع هست، می‌بینند. در هر یک از این موارد، کارگزاران اقتصادی بر این باور هستند که اطلاعاتشان دقیق‌تر از دیگران است. در حال حاضر، اقتصاددانان مالی بیش‌تر علاقمند شده‌اند تا بازتاب فرااطمینانی را بر روی تصمیم‌های مالی و عملکرد بازارهای مالی مشاهده کنند. اعتماد بیش از حد آن‌چنان پدیده روان‌شناختی قوی است که تجربه نیز نمی‌تواند آن را حذف کند (احمد و دوئلمن،^۲ ۲۰۱۲).

مفهوم «غیرعقلایی و منطقی نبودن» مدیریت ناشی از تورش‌های رفتاری مدیران اجرایی شرکت، چالش بزرگی در ادبیات حاکمیت شرکتی است. در حالی که نقش مکانیزم‌های حاکمیت شرکتی در ادبیات استاندارد و سنتی حاکمیت شرکتی منتج از نظریه‌های هزینه نمایندگی و عدم تقارن اطلاعاتی و تأثیر آن‌ها بر روی تصمیم‌های شرکتی است، با مطرح شدن مقوله خوشبینی و اعتماد بیش از حد مدیریتی، نقش آن‌ها باستی هم‌راستا با کنترل چنین تورش‌های رفتاری و محدود کردن تأثیرات بالقوه رفتارهای مذکور بر روی استراتژی‌های شرکت باشد (مالمندیر و تاته،^۳ ۲۰۰۸). اعتماد به نفس بیش از حد، یکی از مهم‌ترین مفاهیم مالی رفتاری مدرن است که هم در تئوری‌های مالی و هم روان‌شناسی جایگاه ویژه‌ای دارد. اعتماد به نفس بیش از حد سبب می‌شود انسان دانش و مهارت خود را بیش از حد و ریسک‌ها را کمتر از حد تخمین زده، احساس کند روی مسائل و رویدادها کنترل دارد، در حالی که ممکن است در واقع این‌گونه نباشد (احمد و دوئلمن، ۲۰۱۲).

بیش اطمینانی پدیده‌ای شناخته شده در روان‌شناسی است. افراد درباره توانایی‌هایی خود، از جمله قدرت پیش‌بینی، ادراک اطلاعاتی و دانش خود، اغراق می‌کنند. به بیان دیگر به توانایی‌ها و دانش خود اعتماد بیش از حد دارند، البته ممکن است این احساس درونی را اظهار نکنند یا حتی خود نیز از آن غافل باشند. یکی از ریشه‌های وقوع بیش اطمینانی و اصلاح نشدن آن در نتیجه یادگیری این است که افراد مسئولیت موفقیت‌های خود را به عهده می‌گیرند و مسئولیت شکست را به دیگران نسبت می‌دهند. به بیان دیگر، افراد تمایل دارند موفقیت‌هایی را به عوامل درونی، از جمله استعداد و بصیرتشان نسبت دهند و شکست‌هایی‌شان را در عوامل بیرونی از جمله بدشانسی و اوضاع بد اقتصادی جست‌وجو کنند. از سوی دیگر، افراد به موفقیت‌های خود اعتبار بیشتری می‌دهند تا به شکست‌هایشان (سعیدی و همکاران، ۱۳۹۰).

علت وجودی بیش اطمینانی آرامشی است که افراد از آن به دست می‌آورند. بیش اطمینانی با نسبت دادن موفقیت‌ها به خود، به مرور زمان افزایش می‌یابد. از سوی دیگر، افراد به دنبال اثبات خود به دیگران نیز هستند تا تحسین آن‌ها را برانگیزند؛ بنابراین گاهی درباره موفقیت‌های قبلی خود برای دیگران اغراق می‌کنند که از نظر درونی بر آن‌ها تأثیر

¹ Hvide

² Ahmed & Duellman

³ Malmendier & Tate

می‌گذارد و موجب تشدید پدیده بیش‌اطمینانی می‌شود. به گفته دیگر، در بیان اغراق‌آمیز موفقیت‌ها، خود فرد بیش از دیگران تحت تأثیر سخنانش قرار می‌گیرد. مطالعات در این زمینه نشان داده است مشاغلی که به قضاوت نیاز دارند، بیش از مشاغل دیگر دچار بیش‌اطمینانی می‌شوند؛ ضمن آنکه هرچه تخصص افراد بیشتر باشد، در معرض بیش‌اطمینانی بیشتری قرار می‌گیرند (سعیدی و همکاران، ۱۳۹۰).

مدیران بیش‌اطمینان بازده‌های آتی پروژه‌های واحد تجاری را بیشتر برآورد می‌کنند. از این رو ممکن است احتمال و بزرگی شوک‌های مثبت جریان‌های نقدی آتی حاصل از این پروژه‌ها را بیشتر برآورد کنند و در مقابل برآورد کمتری از شوک‌های منفی داشته باشند. آن‌ها بر این باورند واحد تجاری تحت مدیریتشان در بازار سرمایه کمتر از واقع ارزش‌گذاری شده است و ترجیح می‌دهند از منابع تأمین مالی خارج از سازمان کمتر استفاده کنند. به بیانی، انتظار می‌رود سود نقدی کمتری تقسیم کنند (ایشیکاوا و تاکاهاشی^۱، ۲۰۱۰).

مهم‌ترین مشکل بررسی تأثیر بیش‌اطمینانی مدیران، اندازه‌گیری آن است. تاکنون معیارهای مختلفی برای اندازه‌گیری بیش‌اطمینانی ارائه شده است. یکی از این معیارها، تصمیم‌های مدیران در خصوص اعمال اختیار خرید سهام آن‌ها است؛ مدیران ریسک‌گریز تمايل دارند اختیار سهام خود را زودتر اعمال کنند، اما مدیرانی که به صورت داوطلبانه اختیارهای ارزشمند خود را به مدت طولانی‌تری حفظ می‌کنند، به طور احتمال نسبت به توانایی‌های خود و چشم‌انداز شرکت بیش‌اطمینان هستند. معیار دیگر بیش‌اطمینانی، خالص خرید سهام شرکت توسط مدیر است؛ مدیران بیش‌اطمینان نسبت به سایر مدیران، سهام شرکت خود را بیشتر می‌خرند. معیار دیگر شهرت رسانه‌ای و پاداش نسبی مدیران است. انتظار بر این است مدیرانی که ارزیابی عملکرد بالایی دارند، پاداش زیادی دریافت می‌کنند و شهرت رسانه‌ای خوبی دارند، تمايل بیشتری به بیش‌اطمینانی داشته باشند. معیارهای فوق، معیارهای غیرمستقیمی از عقیده مدیران است. معیار دیگری که شاخص مستقیم‌تری از عقیده مدیران و بیش‌اطمینانی آن‌هاست، سوگیری در پیش‌بینی سود مدیران است (لین و همکاران^۲، ۲۰۰۵).

روابط اجتماعی هیئت مدیره

میزان استقلال اعضای هیئت‌مدیره یکی از عواملی است که بر کارایی هیئت‌مدیره می‌افزاید. در بسیاری از تحقیق‌های حسابداری تا به حال برای کمی‌سازی این شاخص از نسبت مدیران غیرموظف به کل اعضای هیئت‌مدیره استفاده شده است. اعضای غیرموظف هیئت‌مدیره از کارشناسان خبره‌اند که در کنترل و تصمیم‌گیری نیز بسیار ماهر هستند. این افراد مسئولیت اجرایی در شرکت ندارند. در بسیاری از تحقیق‌ها اثبات شده است که حضور مدیران غیر اجرایی در هیئت‌مدیره اثرات مثبتی بر عملکرد و ارزش‌آفرینی شرکت‌ها دارد (برادران حسن‌زاده و همکاران، ۱۳۹۱).

اصول حاکمیت شرکتی رایج در جهان، اغلب هیئت‌مدیره‌ای را توصیه می‌کند که از اعضایی مستقل تشکیل شده باشند. مأموریت کلیدی برای اعضای مستقل هیئت‌مدیره کسب اطمینان از این مهم است که مشکل نمایندگی میان سهامداران و مدیریت به شیوه‌ای منصفانه حل شود که مستلزم ارزیابی مناسبی از تعادل میان ریسک و پاداش، بازده منافع کوتاه‌مدت در مقابل بازده منافع بلندمدت و تضاد منافع است. بنابراین اعضای مستقل هیئت‌مدیره نه تنها باید شایسته باشند بلکه باید به حد کافی آگاه باشند تا بتوانند در جهت کسب اطمینان از پایداری شرکت رأی صادر کنند. بعلاوه این امر نباید با

¹ Ishikawa & Takahashi

² Lin & Hu & Chen

دخالت در وظایف مدیریت اجرایی انجام شود بلکه باید به شکلی غیرمستقیم برای اطمینان یافتن از اینکه مدیریت شرکت با داشتن این آگاهی، تصمیمات لازم را می‌گیرد و اقدامات لازم را انجام می‌دهد، صورت پذیرد (سارین، ۲۰۰۰). هدف بنیادی حاکمیت شرکتی، انطباق و پیروی از قوانین و مقررات نبیست بلکه اطمینان از اینکه شرکت به درستی هدایت و راهبری و منافع سهامداران رعایت و منافع ذی‌نفعان تا پایداری شرکت تضمین شود. بنابراین وظیفه اساسی اعضای هیئت مدیره، راهنمایی و نظارت است تا تشکیل ارزش‌های پایدار را حتمی سازد. این نه تنها مسئولیت فردی هر عضو هیئت مدیره است، بلکه مسئولیت مشترک هیئت مدیره به عنوان یک تیم نیز هست. معنای آیین‌نامه‌ای اینکه چه کسی یک عضو مستقل هیئت مدیره است؟ شامل موارد ذیل است:

اگر عضو مستقل هیئت مدیره سهامدار نیز باشد، سهامش باید با نظر به اینکه او یک عضو هیئت مدیره است اعطای گردد و نباید از مجموع ۵ درصد بالاتر رود.

عضو مستقل نباید در طول دو سال گذشته در خود شرکت و هر موسسه مربوط به آن شرکتی از زیرمجموعه‌های آن و یا هر شرکت وابسته دیگری کار کرده باشد.

عضو مستقل نباید استخدام هر شرکت دیگری باشد که به شرکت مذکور خدمات و کالاهای اساسی ارائه می‌دهد (این‌هرت، ۲۰۱۲).

عضو مستقل نباید همسر یا فامیل درجه اولی داشته باشد که از سهامداران عمدۀ شرکت است یا در خود شرکت در هر مقام مدیریتی-اجرايی فعالیت می‌کند و یا در مقامی است که می‌تواند مکانیسم‌های کنترل داخلی شرکت را تحت تأثیر قرار دهد.

اگر یکی از اعضای مستقل هیئت مدیره سهامدار نیز باشد به‌دلیل وظیفه‌اش به عنوان عضو هیئت مدیره، سهام، سود حاصل از این سهام و پاداشی که در ازای عضویت در هیئت مدیره به وی تعلق می‌گیرد، نباید از سقف معین شده توسط قانون بیشتر باشد.

کارایی سرمایه‌گذاری

زمانی واحد تجاری در سرمایه‌گذاری کارا تعریف می‌شود که همه پروژه‌هایی را که خالص ارزش فعلی مثبت داشته باشند، انتخاب نماید. صرف‌نظر کردن از فرصت‌های سرمایه‌گذاری که خالص ارزش فعلی مثبت دارند، سرمایه‌گذاری کمتر از حد و همچنین انتخاب پروژه‌هایی با خالص ارزش فعلی منفی به معنای سرمایه‌گذاری بیشتر از حد می‌باشد که هر دو حالت بیانگر عدم کارایی سرمایه‌گذاری است. در این پژوهش از اندازه‌گیری کیفیت اقلام تعهدی به عنوان شاخصی برای کیفیت گزارشگری مالی استفاده می‌شود. استفاده از کیفیت اقلام تعهدی بر این حقیقت استوار است که اقلام تعهدی برآوردهایی از جریان‌های نقدی و درآمدهای آتی هستند. کیفیت گزارشگری مالی می‌تواند کارایی سرمایه‌گذاری را با کاهش عدم تقارن اطلاعاتی به دو روش بهبود بخشد:

- (۱) کاهش عدم تقارن اطلاعاتی بین شرکت و سهامداران و سپس کاهش هزینه‌های افزایش سرمایه شرکت.
- (۲) کاهش عدم تقارن اطلاعاتی بین سهامداران و مدیران و سپس کاهش هزینه‌های سهامداران برای نظارت بر مدیران و بهبود انتخاب پروژه‌های سرمایه‌گذاری.

کیفیت گزارشگری مالی و کارایی سرمایه‌گذاری، دو عنصر اصلی ساختار این پژوهش می‌باشد. شرکت‌هایی را به لحاظ سرمایه‌گذاری کارا می‌دانند، اگر تحت شرایط بازاری که اختلافاتی نظیر انتخاب ناسازگار و هزینه‌های کارگزاری در آن وجود ندارد، همه و تنها پروژه‌های با خالص ارزش فعلی مثبت را انتخاب نماید. بنابراین عدم کارایی سرمایه‌گذاری شامل

صرف نظر کردن از فرصت‌های سرمایه‌گذاری است که در شرایط عدم وجود انتخاب ناسازگار، خالص ارزش فعلی مثبت دارند (سرمایه‌گذاری کمتر از حد) و همچنین انتخاب پروژه‌های با خالص ارزش فعلی منفی (سرمایه‌گذاری بیشتر از حد). کارایی سرمایه‌گذاری را به عنوان انحرافات از سرمایه‌گذاری مورد انتظار در یک مدل سرمایه‌گذاری که سرمایه‌گذاری مورد انتظار را به عنوان تابعی از فرصت‌های رشد، پیش‌بینی می‌کند، اندازه‌گیری می‌کنند (فروغی و ساکیانی، ۱۳۹۵). در نتیجه، هم سرمایه‌گذاری کمتر از حد (انحرافات منفی از سرمایه‌گذاری مورد انتظار) و هم سرمایه‌گذاری بیشتر از حد (انحرافات مثبت از سرمایه‌گذاری مورد انتظار)، عدم کارایی سرمایه‌گذاری در نظر گرفته می‌شود. کیفیت گزارشگری مالی، دقت و صحت گزارش‌های مالی در بیان اطلاعات مربوط به عملیات شرکت، به خصوص جریان‌های نقدی مورد انتظار، به منظور آگاه نمودن سرمایه‌گذاران می‌باشد. طبق بیانیه مفهومی شماره یک هیأت استانداردهای حسابداری مالی، گزارشگری مالی باید "اطلاعات سودمندی فراهم نماید که سرمایه‌گذاران بالفعل و بالقوه را در انجام تصمیم‌گیری‌های منطقی یاری نماید". همچنین طبق بیانیه شماره ۳۷ هیأت استانداردهای حسابداری مالی، "گزارشگری مالی اطلاعاتی فراهم می‌کند که سرمایه‌گذاران بالفعل و بالقوه را در ارزیابی مبالغ، زمان‌بندی و عدم قطعیت وجود نقد دریافتی آتی یاری می‌نماید". لذا از اندازه‌گیری کیفیت اقلام تعهدی به عنوان ساخته برای گزارشگری مالی استفاده می‌شود. براساس این دیدگاه که اقلام تعهدی، ارزش اطلاعاتی سود را با کاهش اثر نوسانات ناپایدار در جریان‌های نقدی بهبود می‌بخشد. همچنین، اقلام تعهدی، برآوردهایی از جریان‌های نقدی و درآمدهای آتی هستند (وردي^۱، ۲۰۰۶).

پیشینه پژوهش

آقایی و امری اسرمی (۱۴۰۰)، در پژوهشی به بررسی تأثیر بیش اعتمادی مدیریت بر رابطه بین نگهداشت وجه نقد با بازده مازاد پرداختند و نتایج نشان می‌دهد (۱) نگهداشت وجه نقد بر بازده مازاد سهام تأثیر مثبت و معنادار و (۲) بیش اعتمادی مدیریت بر بازده مازاد سهام تأثیر منفی و معنادار دارد و (۳) بیش اعتمادی مدیریت بر رابطه بین نگهداشت وجه نقد با بازده مازاد شرکت تأثیر منفی و معنادار دارد. با افزایش اطمینان مدیریت، درصد بازده مازاد کاهش می‌شود. مدیران بیش اعتماد، با نگهداشت وجه نقد در سطح بالاتر، موجب سرمایه‌گذاری بیش از حد شده و این موضوع منجر به کاهش بازده مازاد می‌شود.

سلیمانی و همکاران (۱۳۹۹)، در پژوهشی به بررسی رابطه اطمینان بیش از حد مدیریت و کارایی سرمایه‌گذاری با تأکید بر نقش میانجی تأمین مالی داخلی پرداختند و بیش اطمینانی مدیریت رابطه مثبت و معناداری با تأمین مالی داخلی دارد و تأمین مالی داخلی رابطه مثبت و معناداری با سرمایه‌گذاری بیش از حد و رابطه منفی و معناداری با سرمایه‌گذاری کمتر از حد داشته است، اما متغیر تأمین مالی داخلی تأثیر میانجی بر رابطه بین بیش اطمینان مدیریت و کارایی سرمایه‌گذاری ندارد.

تقی‌زاده خانقه و بادآور نهنده (۱۳۹۹)، در پژوهشی به بررسی ارتباط بین بیش اطمینانی مدیریت، تأمین مالی داخلی و کارایی سرمایه‌گذاری پرداختند و نتایج نشان داد که بین بیش اطمینانی مدیریت و تأمین مالی داخلی، ارتباط مثبت وجود دارد. همچنین بین بیش اطمینانی مدیریت با سطح سرمایه‌گذاری و سرمایه‌گذاری بیشتر از حد، ارتباط مثبت و با سرمایه‌گذاری کمتر از حد، ارتباط منفی وجود دارد. از سوی دیگر، نتایج نشان داد که بین تأمین مالی داخلی با سطح سرمایه‌گذاری و سرمایه‌گذاری بیشتر از حد ارتباط مثبت و با سرمایه‌گذاری کمتر از حد ارتباط منفی وجود دارد. در نهایت یافته‌ها حاکی از آن بود که تأمین مالی داخلی بر رابطه بین بیش اطمینانی مدیریت و سطح سرمایه‌گذاری تأثیر مثبت دارد.

^۱ Verdi

و تأثیر تعاملی تأمین مالی داخلی بر رابطه بین بیش اطمینانی مدیریت و سرمایه‌گذاری بیشتر از حد مثبت و معنادار است، در حالیکه این رابطه برای شرکت‌های کم سرمایه‌گذار معنادار نیست.

ساعدي و دستگير (۱۳۹۹)، در پژوهشی به بررسی تأثیر تأخیر در گزارش حسابرسی و ضعف کنترل‌های داخلی بر کارایی سرمایه‌گذاری شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران پرداختند و نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که تأخیر در گزارش حسابرسی بر کارایی سرمایه‌گذاری تأثیر معناداری وجود ندارد. به عبارت دیگر تعداد روزهای سپری شده بین تاریخ امضای گزارش حسابرس و پایان سال مالی بر عدم کارایی سرمایه‌گذاری (سرمایه‌گذاری بیش از حد و سرمایه‌گذاری کمتر از حد) تأثیری ندارد. همچنین نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که ضعف کنترل‌های داخلی بر کارایی سرمایه‌گذاری تأثیر معناداری دارد. به عبارت دیگر در صورت وجود ضعف کنترل‌های داخلی و یا افزایش تعداد ضعف کنترل‌های داخلی، عدم کارایی سرمایه‌گذاری (سرمایه‌گذاری بیش از حد و سرمایه‌گذاری کمتر از حد) افزایش می‌یابد. آقایی و حسن‌زاده (۱۳۹۷)، در پژوهشی به بررسی مقایسه‌پذیری حسابداری و تأثیر آن بر کارایی سرمایه‌گذاری پرداختند و شواهد پژوهش نشان می‌دهد رابطه مثبت و معناداری بین مقایسه‌پذیری حسابداری و کارایی سرمایه‌گذاری وجود دارد. به عبارتی، مقایسه‌پذیری حسابداری، میزان دسترسی به اطلاعات باکیفیت حسابداری در مورد پروژه‌های سرمایه‌گذاری را افزایش داده و منجر به بهبود تصمیمات سرمایه‌گذاری می‌شود.

حساس‌یگانه و همکاران (۱۳۹۶)، در پژوهشی به بررسی رابطه دقت پیش‌بینی سود با کارایی سرمایه‌گذاری پرداختند و نتایج حاصل از پژوهش نشان داد که دقت پیش‌بینی سود با کارایی سرمایه‌گذاری رابطه مثبت و با سرمایه‌گذاری کمتر از حد و سرمایه‌گذاری بیش از حد رابطه منفی دارد.

یونگ جو کانگ و همکاران^۱ (۲۰۲۱)، در پژوهشی به بررسی ارتباط بین روابط اجتماعی بین اعضای هیئت مدیره و کارایی سرمایه‌گذاری می‌پردازد و اینکه آیا اعتماد بیش از حد مدیریتی این ارتباط را تشدید می‌کند یا خیر. نتایج نشان داد که روابط اجتماعی بین مدیران با کارایی سرمایه‌گذاری رابطه منفی دارد و اعتماد بیش از حد مدیریتی این ارتباط را تشدید می‌کند. همچنین روابط اجتماعی بین مدیران داخلی و خارجی، استقلال هیئت مدیره را تضعیف می‌کند، که در نهایت تأثیر منفی بر تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاری بهینه به علاوه، ذی‌نفعان باید به طور مؤثر مدیرانی را که از نظر اجتماعی با اعضای هیئت مدیره مرتبط هستند، بیش از حد اعتماد به نفس دارند نظارت کنند.

یانگ و همکاران^۲ (۲۰۲۰)، در پژوهشی به بررسی رابطه شبکه‌های اجتماعی آنلاین، نظارت بر رسانه‌ها و کارایی سرمایه‌گذاری پرداختند و نتایج پژوهش نشان داد شبکه‌های اجتماعی آنلاین، تأثیر منفی نظارت رسانه‌ها بر کارایی سرمایه‌گذاری را کاهش می‌دهد، و همچنین باعث افزایش داشش پیرامون نظارت خارجی و حاکمیت شرکت می‌شود. ویویان و همکاران^۳ (۲۰۱۸)، در پژوهشی به بررسی نقش هیئت مدیره و کمیته حسابرسی در مدیریت ریسک شرکت‌ها پرداختند و نتایج تحقیق حاکی از آن بود که هیئت مدیره و به ویژه کمیته حسابرسی با مدیریت ریسک رابطه مثبت و معناداری دارد.

گارسیا لارا و همکاران^۴ (۲۰۱۷)، در پژوهشی به بررسی رابطه محافظه‌کاری حسابداری و کارایی سرمایه‌گذاری شرکت پرداختند و دریافتند که بیش‌تر شرکت‌های محافظه‌کار، تمایل کمتری به سرمایه‌گذاری بیش از حد و کم تر از حد دارند.

¹ Yong Joo Kang & et al

² Yang & et al

³ Vivian & et al

⁴ Garsia Lara & et al

علاوه بر این، یک رابطه مثبت میان محافظه کاری و بهرهوری یافتند و هیچ گونه شواهدی مبنی بر این که شرکتهای محافظه کارتر، در طرح‌های کم ریسک‌تر سرمایه‌گذاری کنند، نیافتند.

فرضیه پژوهش

با توجه به مبانی نظری و پیشینه پژوهش و همچنین به منظور دست‌یابی به اهداف پژوهش، فرضیه ذیل ارائه می‌گردد.
بیش اطمینانی مدیریتی بر رابطه بین روابط اجتماعی هیئت مدیره با کارایی سرمایه‌گذاری تأثیر معناداری دارد.
الگوی پژوهش از نوع رگرسیون چندگانه است. بنابراین، مدل زیر برای انجام آزمون فرضیه انتخاب شده است:
معادله (۱):

$$\text{Invest}_{it} = \beta_0 + \beta_1 \text{OVER}_{it} + \beta_2 \text{TIF}_{it} + \beta_3 \text{OVER}_{it} * \text{TIF}_{it} + \beta_4 \text{SIZE}_{it} + \beta_5 \text{LEV}_{it} + \varepsilon_{it}$$

که در معادله فوق:

Invest: شاخص کارایی سرمایه‌گذاری شرکت i در سال t ؛

TIF: شاخص روابط اجتماعی هیئت مدیره شرکت i در سال t ؛

OVER: شاخص بیش اطمینانی مدیریتی شرکت i در سال t ؛

SIZE: اندازه شرکت i در سال t ؛

LEV: اهرم مالی شرکت i در سال t ؛

تعریف متغیرها به صورت عملیاتی به شرح زیر است:

الف) بیش اطمینانی مدیریتی

متغیر مجازی است که اگر باقی‌مانده مدل اطمینان بیش از حد مدیریتی سال بررسی بزرگ‌تر از صفر باشد، برابر با یک است و در غیر این صورت صفر در نظر گرفته خواهد شد.

رابطه (۱):

$$\text{ASSET} * \text{GR} = \beta_0 + \beta_1 \text{Sale} * \text{GR}$$

ASSET*GR: رشد دارایی‌های شرکت در سال t است که از تفاوت میزان تغییرات دارایی‌ها نسبت به سال گذشته شرکت محاسبه می‌شود.

Sale*GR: رشد فروش شرکت در سال t است که از تفاوت میزان تغییرات فروش نسبت به سال گذشته شرکت محاسبه می‌شود (عرب صالحی و هاشمی، ۱۳۹۴).

ب) متغیر مستقل

روابط اجتماعی هیئت مدیره

از طریق نسبت اعضای غیرمأوظف هیئت مدیره به کل اعضای هیئت مدیره اندازه‌گیری می‌شود. به عنوان مدلی برای اندازه‌گیری روابط اجتماعی مورد استفاده قرار می‌گیرد. فرض بر این است که مدیران بیرونی دارای تعاملات کمتری با هیئت مدیره هستند.

ج) متغیر وابسته کارایی سرمایه‌گذاری

در این پژوهش به پیروی از ادبیات مربوطه (گودمن و همکاران^۱، ۲۰۱۴) از معیار کارایی سرمایه‌گذاری که از طریق مدل رگرسیون زیر محاسبه می‌شود، به عنوان شاخص کارایی سرمایه‌گذاری استفاده می‌شود:

رابطه (۲):

$$I = \beta_0 + \beta_1 Q_{it} + \beta_2 CFO_{it-1}/Asset_{it-1} + \beta_3 Asset\ Growth_{it-1} + \beta_4 I_{it-1} + \epsilon$$

I: عبارتست از خرید خالص دارایی‌های ثابت و دارایی‌های نامشهود در سال t تقسیم بر جمع دارایی‌ها در ابتدای سال t؛
Q: معیار تویین برای سال t-1 است که از تقسیم ارزش بازار دارایی‌ها به ارزش دفتری دارایی‌ها بدست می‌آید.
CFO_{it-1}/Asset_{it-1}: عبارتست از جریان نقد حاصل از فعالیت‌های عملیاتی در سال t-1 تقسیم بر جمع دارایی‌ها در ابتدای سال t؛

AssetGrowth: عبارت است از درصد رشد دارایی‌ها در سال t-1.

I_{it-1}: سرمایه‌گذاری‌های شرکت در سال t-1 تقسیم بر جمع دارایی‌ها در ابتدای سال t-1.

در صورتی که مقدار پسماند در این مدل مثبت باشد سرمایه‌گذاری بیش از حد و در صورت منفی بودن مقدار پسماند سرمایه‌گذاری کمتر از حد وجود دارد. در این رابطه کارایی سرمایه‌گذاری عبارت است از معکوس قدرمطلق پسماندهای به دست آمده از مدل رگرسیون شماره (۱). (حساس یگانه و همکاران، ۱۳۹۶).

د) متغیر کنترلی اندازه شرکت

از آنجایی که ارزش بازار سهام، نسبت به سایر متغیرهای این پژوهش عدد بزرگی است، جهت استفاده در تجزیه و تحلیل داده‌ها از لگاریتم طبیعی ارزش بازار سهام استفاده شده است (نمایی و همکاران، ۱۳۸۸).

رابطه (۳):

$$\text{اندازه شرکت } Ln = \text{تعداد سهام} \times \text{قیمت سهام}$$

اهرم مالی

در این پژوهش، برای اندازه‌گیری اهرم مالی شرکت از تقسیم ارزش بدھی‌های جاری بر کل دارایی‌ها استفاده می‌شود (جهانخانی و پارسائیان، ۱۳۸۹).

رابطه (۴):

$$\text{اهرم مالی} = BV/\text{Total Assets}$$

= ارزش بدھی‌های جاری.

= ارزش کل دارایی‌ها.

¹ Goodman & et al

روش شناسی پژوهش

با توجه به این که داده‌ها مربوط به اطلاعات شرکت‌های واقعی بوده و نتایج آن می‌تواند راه‌گشای تصمیم‌های فعالان بازار سرمایه قرار گیرد از این رو پژوهش کاربردی محسوب می‌گردد. از طرف دیگر به دلیل این که رابطه علی و معلوی بین متغیرهای مستقل و وابسته پژوهش مورد بررسی قرار خواهد گرفت، لذا از لحاظ انجام، علی پس از وقوع است. از لحاظ نحوه اجرا توصیفی و از لحاظ ارتباط بین متغیرها از نوع همبستگی است. و از نوع جمع‌آوری داده‌ها از نوع پژوهش‌های کمی و از لحاظ زمان اجرا گذشته‌نگر و همچنین منطق اجرا استقرایی می‌باشد.

جامعه پژوهش حاضر شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی سال ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۹ که بالغ بر ۵۵۸ شرکت است، در نظر گرفته شده است. در این پژوهش از حذف سیستماتیک جهت انتخاب نمونه‌ها استفاده شده است.

با توجه به محدودیت‌ها ۱۴۰ شرکت به عنوان نمونه‌ی پژوهش مورد استفاده قرار گرفتند.
به‌طور کلی اطلاعات و داده‌های این پژوهش با استفاده از دو روش کتابخانه‌ای و اسناد سازمانی گردآوری شده است.

یافته‌های پژوهش

در این بخش در مورد ویژگی‌های نمونه آماری و شاخص‌های مربوط به صورت‌های مالی اعضای نمونه آماری بحث و بررسی صورت گرفته است که در ادامه به آنها در دو بخش جداگانه پرداخته شده است.
به‌طور کلی، روش‌هایی را که بهوسیله آن‌ها می‌توان اطلاعات جمع‌آوری شده را پردازش کرده و خلاصه نمود، آمار توصیفی می‌نامند. لازم به ذکر است که پس از حذف داده‌های پرت و مرتب‌سازی داده‌ها، تعداد شرکت-سال‌های متغیرهای پژوهش با اندکی کاهش مواجه شده است.

جدول (۲): شاخص‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه

متغیرهای پژوهش	نماد	تعداد	میانگین	میانه	انحراف معیار	حداکثر	حداقل
بیش اطمینانی مدیریتی	MB	۷۰۰	۰/۵۳۷	۰/۵۱۰	۰/۰۱۴	۱/۰۰۰	۰/۰۰۵
کارایی سرمایه‌گذاری	Invest	۷۰۰	۰/۰۵۴	۰/۰۴۲	۰/۰۹۷	۰/۰۳۵	۰/۰۱۱
روابط اجتماعی هیئت مدیره	ERM	۷۰۰	۰/۵۳۹	۰/۵۰۱	۰/۲۵۹	۱/۰۲۴	۰/۲۱۵
اهرم مالی	LEV	۷۰۰	۰/۴۱۹	۰/۴۰۳	۰/۱۹۲	۰/۰۸۵	۰/۱۰۳
اندازه شرکت	SIZE	۷۰۰	۱۰/۶۵	۱۰/۳۰	۱/۱۳	۱۳/۸۴	۸/۶۰۳

در مطالعه حاضر روش برآورد مدل براساس داده‌های تابلویی است. این روش تلفیقی از اطلاعات سری زمانی (۱۳۹۹-۱۳۹۵) و داده‌های مقطعی ۱۴۰ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار) می‌باشد. تمامی ارقام محاسبه شده برای هر یک از متغیرهای مدل بر حسب میلیون ریال می‌باشد. برنامه‌ی نرم‌افزاری مورد استفاده در این پژوهش، برنامه نرم‌افزاری ایویوز^۹ می‌باشد. مدل‌های برآورد شده با توجه به فرضیه‌های ارائه شده به صورت مدل رگرسیون چندمتغیره ارائه شده‌اند.

جدول (۳): نتایج آزمون چاو، جهت تشخیص همگن یا ناهمگن بودن مقاطع

آزمون مدل	F	احتمال آماره F	نتیجه آزمون چاو
مدل پژوهش	۱۱/۶۳۲	۰/۰۰۰۰۰	H ₀ رد می‌شود

همانگونه که در جدول (۳)، دیده می‌شود، نتیجه آزمون چاو، نشان می‌دهد که احتمال به دست آمده برای آماره F در مدل پژوهش کمتر از ۵ درصد است، بنابراین برای آزمون این مدل‌ها، داده‌ها به صورت تابلویی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

آزمون هاسمن

در این آزمون از آماره خی دو با K درجه آزادی استفاده می‌شود اگر چی دو بدست آمده از مقدار جدول بیشتر بود، H_0 مبنی بر تصادفی بودن رد می‌شود و فرضیه آثار ثابت پذیرفته می‌شود.

جدول (۴): نتایج آزمون هاسمن، جهت تشخیص استفاده از اثرات ثابت یا تصادفی

آزمون	مدل	مقدار آماره	احتمال آماره	نتیجه آزمون
آزمون هاسمن	۲۷/۱۵۹	۰/۰۰۰۰	اثرات ثابت	مدل پژوهش

طبق نتایج حاصل از آزمون هاسمن برای مدل پژوهش، با توجه به اینکه در ازاء خطای ۵ درصد میزان آماره هاسمن برای مدل پژوهش (۲۷/۱۵۹) شده است و از طرفی میزان سطح معناداری کمتر از ۵ صدم است، لذا H_0 رد می‌شود. رد H_0 نشان می‌دهد که روش اثرات تصادفی ناسازگار می‌باشد و باقیستی از روش اثرات ثابت استفاده شود.

جدول (۵): نتایج آزمون فرضیه

نام متغیر	نماد متغیر	ضریب	انحراف معیار	t آماره	Prob.
مقدار ثابت	C	۰/۶۵۸	۰/۲۵۰	۲/۶۳۴	۰/۰۰۰۰
بیش اطمینانی مدیریتی	β_1 (OVER)	-۰/۶۲۸	۰/۲۷۷	-۲/۲۶۴	۰/۰۰۱۵
روابط اجتماعی هیئت مدیره	β_2 (TIF)	۰/۴۰۲	۰/۱۷۶	۲/۲۸۰	۰/۰۰۱۴
بیش اطمینانی* روابط اجتماعی هیئت مدیره	β_3 (OVER*TIF)	-۰/۵۹۲	۰/۲۶۷	-۲/۲۱۳	۰/۰۰۲۰
اندازه شرکت	β_4 (SIZE)	۰/۱۶۳	۰/۰۷۰	۲/۳۱۹	۰/۰۰۴۷
اهم مالی	β_5 (LEV)	-۰/۲۷۵	۰/۰۹۰	-۳/۰۴۸	۰/۰۰۰۲
آماره				۱۳/۶۳۲	
سطح معناداری (Prob.)				(۰/۰۰۰)	
آماره دوربین واتسون				۱/۹۲۵	
ضریب تعیین (R ²)				۰/۵۳۰	
ضریب تعیین تعديل شده (AdjR ²)				۰/۵۱۰	

با توجه به نتایج آزمون مدل پژوهش، سطح معنای داری آماره F (۰/۰۰۰) کمتر از سطح خطا بوده و کل مدل رگرسیونی معنادار است. آماره دوربین واتسون (۱/۹۲۵) در فاصله بین ۱/۵ تا ۲/۵ قرار دارد بنابراین همبستگی بین اجزای خطای مدل وجود ندارد. با توجه به پایین بودن سطح اطمینان آماره t از سطح خطای مورد پذیرش برای ضریب β_3 نتایج آزمون نشان می‌دهد بیش اطمینانی مدیریتی بر رابطه بین روابط اجتماعی هیئت مدیره و کارایی سرمایه‌گذاری تأثیر منفی و معناداری دارد، بنابراین H_0 پژوهش را می‌توان در سطح خطای ۵ درصد رد کرد. همچنین سطح معناداری آماره t از سطح خطای مورد پذیرش برای ضریب β_4 نتایج آزمون نشان می‌دهد متغیر کنترلی اندازه شرکت با کارایی سرمایه‌گذاری رابطه مثبت و معناداری دارد و سطح معناداری آماره t از سطح خطای مورد پذیرش برای ضریب β_5 نتایج آزمون نشان می‌دهد متغیر کنترلی اهم مالی با کارایی سرمایه‌گذاری رابطه منفی و معناداری دارد. ضریب تعیین و ضریب تعیین تعديل شده نیز نشان می‌دهد که متغیرهای وارد شده در رگرسیون توانسته‌اند ۵۱ درصد از تغییرهای متغیر وابسته را توضیح دهند.

نتیجه‌گیری کلی

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش تعدیلی بیش‌اطمینانی مدیریت بر رابطه بین روابط اجتماعی هیئت مدیره و کارایی سرمایه‌گذاری شرکت‌های پذیرفته شده در بورس در بازه زمانی ۱۳۹۵ الی ۱۳۹۹ انجام گرفته است. تأثیر متغیرها با استفاده از داده‌های تابلویی و روش اثرات ثابت در شرکت‌ها بررسی شده است. نتایج به دست آمده حاصل از فرضیه نشان می‌دهد که بیش‌اطمینانی مدیریتی بر رابطه بین روابط اجتماعی هیئت مدیره و کارایی سرمایه‌گذاری تأثیر منفی و معناداری دارد. در تبیین این نتیجه می‌توان بیان نمود بیش‌اطمینانی از مهمترین ویژگی‌های شخصیتی مدیران است که بر ریسک‌پذیری تأثیر دارد. مدیران بیش‌اطمینان به دلیل اعتماد به نفس کاذب، بازده‌های آتی پروژه‌های واحد تجاری را بیشتر برآورد می‌کنند. از این رو، ممکن است احتمال وقوع و تأثیر شوک‌های مثبت جریان‌های نقدی آتی حاصل از این پروژه‌ها را بیشتر برآورد کنند و در مقابل برآورد کمتری از شوک‌های منفی داشته باشند. مدیران در مورد بهای سرمایه‌گذاری بیش از اندازه خوش‌بین هستند، بنابراین، آن‌ها گاهی اوقات بها را کمتر از ارزش نشان می‌دهند اما بهای واقعی بیش از دو برابر می‌باشد. مدیران زیان را با تأخیر شناسایی و به‌طور معمول از حسابداری محافظه‌کارانه‌ی کمتری استفاده می‌نمایند. گذشته از این نظرارت برونو سازمانی کمک می‌کند اثرات آن را کاهش دهد که نتیجه این مسائل تأثیر معکوس بیش‌اطمینانی بر رابطه بین روابط اجتماعی هیئت مدیره و کارایی سرمایه‌گذاری است.

منابع

- ✓ آزاد، محمد، (۱۳۸۶)، ریسک در گزارشگری مالی، روزنامه سرمایه، شماره ۶۲۰
- ✓ آقابابایی، محمدحسین، خوشکار، فرزین، خانمحمدی، محمدحامد، (۱۳۹۹)، بررسی تأثیر مدیریت ریسک بر رابطه بین ویژگی‌های کمیته حسابرسی و عملکرد شرکت، مجله پژوهش در حسابداری و علوم اقتصادی، سال ۴، دوره ۴، صص ۳۲-۱۹.
- ✓ آقایی، محمدعلی، حسن‌زاده، بهروز، (۱۳۹۷)، مقایسه‌پذیری حسابداری و تأثیر آن بر کارایی سرمایه‌گذاری، مجله دانش حسابداری، دوره نهم، شماره دوم، صص ۱-۱۴.
- ✓ ابراهیمی‌کردر، علی، (۱۳۸۶)، نظام راهبری شرکت و نقش سرمایه‌گذاران نهادی در آن، دانش و پژوهش حسابداری، شماره هشتم، صص ۱-۱۸.
- ✓ احمدپور، احمد، (۱۳۹۰)، رابطه بین معیارهای ریسک و اختلاف قیمت پیشنهادی خرید و فروش سهام در بورس اوراق بهادر تهران، بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، دوره ۱۳، شماره ۴۶، صص ۱-۱۶.
- ✓ اشرف‌زاده، سید‌حیدرضا، مهرگان، نادر، (۱۳۸۷)، اقتصادسنجی پانل دیتا، انتشارات دانشگاه تهران.
- ✓ الهایی‌سحر، مهدی، اسکندر، هدی، (۱۳۹۶)، بررسی اثر کیفیت گزارشگری مالی و سرسید بدھی بر انواع عدم کارایی سرمایه‌گذاری، فصلنامه پژوهش‌های حسابداری مالی و حسابرسی، دوره نهم، شماره ۳۵، صص ۱-۱۵.
- ✓ بابایی، محمدعلی، وزیرزنجانی، حمیدرضا، (۱۳۸۵)، مدیریت ریسک، رویکردی نوین برای ارتقای اثربخشی سازمان‌ها، مجله تدبیر شماره ۱۷۰، صص ۲۹-۴۲.
- ✓ بادآورن‌نندی، یونس، تقی‌زاده خانقاہ، وحید، (۱۳۹۲)، ارتباط بین برخی مکانیزم‌های حاکمیت شرکتی و کارایی سرمایه‌گذاری در مراحل چرخه عمر، دانش حسابداری، دوره پنجم، شماره ۱۸، صص ۵۶-۵۹.
- ✓ بهرامفر، نقی، (۱۳۹۱)، رابطه بین سود هر سهم، تقسیم سود و سرمایه‌گذاری، بررسی‌های حسابداری و حسابرسی.

- ✓ تاری وردی، یدالله، دامچی جلودار، زهرا، (۱۳۹۱)، رابطه مدیریت ریسک و عملکرد شرکت، فصلنامه پژوهش‌های حسابداری مالی و حسابرسی، دوره چهارم، شماره ۱۵، صص ۷۵-۸۹.
- ✓ تهرانی، رضا، نوربخش، عسکر، (۱۳۹۰)، مدیریت سرمایه‌گذاری، تهران، انتشارات نگاه دانش.
- ✓ ثقی، علی، عرب‌مازار یزدی، محمد، (۱۳۸۹)، کیفیت گزارشگری مالی و ناکارایی سرمایه‌گذاری، مجله پژوهش‌های حسابداری مالی، دوره دوم، شماره چهارم، صص ۸۹-۱۰۳.
- ✓ جبله، رمضان‌علی، (۱۳۹۳)، تاثیر فشارهای مالی و مدیریت ریسک بر عملکرد مالی شرکت‌های سرمایه‌گذاری و بانک‌ها، مجله تدبیر.
- ✓ جهانخانی، علی، پارسائیان، علی، (۱۳۸۹)، مدیریت مالی، انتشارات سمت.
- ✓ حافظنیا، محمدرضا، (۱۳۸۴)، مقدمه‌ای بر روش تحقیق در علوم انسانی، انتشارات سمت.
- ✓ حساس‌یگانه، یحیی، مرفوع، محمد، نقدی، معصومه، (۱۳۹۶)، رابطه دقت پیش‌بینی سود با کارایی سرمایه‌گذاری، فصلنامه مطالعات تجربی حسابداری مالی، دوره ۱۴، شماره ۵۴، صص ۲۶-۴۱.
- ✓ حسینی، سیدعلی، خوئینی، میهن، (۱۳۹۹)، مبانی نظری خوشبینی مدیران و اندازه‌گیری آن، فصلنامه مطالعات حسابداری و حسابرسی، شماره ۳۳، صص ۵-۲۴.
- ✓ حیدرائی، جمیله، خوشکار، فرزین، گرجی زاده، داود، (۱۴۰۰)، بررسی رابطه اظهار نظر حسابرس و مدیریت ریسک با رتبه‌بندی اعتباری شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، فصلنامه چشم‌اندازه حسابداری و مدیریت، دوره ۴، شماره ۴۶، صص ۹۴-۱۰۸.
- ✓ خاکی، منصور، (۱۳۸۷)، روش تحقیق با رویکردی به پایان نامه نویسی، انتشارات بازتاب، تهران.
- ✓ خدایی، محمد و یحیایی، منیره، (۱۳۸۹)، بررسی رابطه بین مدیریت سود، کیفیت گزارشگری مالی و کارایی سرمایه‌گذاری در بورس اوراق بهادار تهران، مجله حسابداری مدیریت.
- ✓ دستگیر، محسن، گوگردچیان، احمد، آدمیت، ستاره، (۱۳۹۵)، رابطه بیک کیفیت سود (پراکندگی سود) و بازده سهام، فصلنامه پژوهش‌های حسابداری مالی و حسابرسی، سال هفتم، شماره ۲۶، صص ۱۹-۳۲.
- ✓ دلاور، علی، (۱۳۸۶)، روش تحقیق در روان‌شناسی و علوم تربیتی، انتشارات ویرایش، تهران.
- ✓ زمانی، محمد، نوری فرد، یدالله، حمیدیان، محسن، جعفری، سیده محبوبه، (۱۴۰۰)، رویکرد معادلات ساختاری در تحلیل ارتباط وضعیت مالی شرکت و ارزش در معرض خطر با تأکید بر نقش مدیریت ریسک، مجله مهندسی مالی و مدیریت اوراق بهادار، دوره ۱، شماره ۴۶، صص ۷۶-۹۷.
- ✓ ساعدی، رحمان، دستگیر، محسن، (۱۳۹۹)، تاثیر تاخیر در گزارش حسابرسی و ضعف کنترل‌های داخلی بر کارایی سرمایه‌گذاری شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، فصلنامه پژوهش‌های تجربی حسابداری، دوره ۱۰، شماره ۱، صص ۲۳-۵۱.
- ✓ ستایش، محمدحسین، فعال قیومی، علی، (۱۳۹۲)، دوره تصدی حسابرس، چرخه عمر و کارایی سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، مطالعات حسابداری و حسابرسی سال دوم.
- ✓ سرمهد، زهره، بازرگان، عباس، حجازی، الهه، (۱۳۸۴)، روش‌های تحقیق در علوم رفتاری، انتشارات آگه، تهران.
- ✓ Barberz. M. & Aidin, S. (2001). Random Walk Test In USA Stock Markets. Journal of Financial Decision.
- ✓ Bouwman, C. H. S. (2009). Managerial optimism and the market's reaction to dividend changes. Retrieved from mit.edu.

- ✓ Busse, A., Goyal, M & Wahal, S (2010). Performance and Persistence in Institutional Investment Management" The Journal of Finance ,Vol. LXV, NO.2
- ✓ Chen, F.; Hope, O. K.; Li, Q. and Wang, X. (2014). Financial reporting quality and investment efficiency of private firms in emerging markets. The Accounting Review, 86 (4): 1255-1288.
- ✓ Duellman, S., Hurwitz, H., & Sun, Y., (2015). Managerial overconfidence and audit fees. Journal of Contemporary Accounting & Economics, 2)11(: 148- 165.
- ✓ Eisdorfer A, Giaccotto C. & White, R. (2016). Capital Structure, Executive Compensation, and Investment Efficiency. Journal of Banking & Finance, Vol. 37, pp. 549–562.
- ✓ Francis, J. (2012). Are examination of the persistence of accruals and cash flows. Journal of Accounting and Economics; 43: 416-451.
- ✓ Fromelt, R. (2001). Return and Volatility Spillovers Between Large and Small Stocks in the UK.
- ✓ Garsia Lara J. M, Garsia Osma B. & Penalva, F. (2017). Accounting Conservatism and Firm Investment Efficiency. http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1383642.
- ✓ Gomariz M. F. C, & Ballesta J. P. S. (2016). Financial Reporting Quality, Debt Maturity and Investment Efficiency. Journal of Banking & Finance, Vol. 40, pp. 494–506.
- ✓ Heli Wang, (2010). The Interfaces of Strategy andFinance Investment through Risk Management. Long Range.
- ✓ Hubbard R. Gul, F. A. (2009). Discretionary Accounting Accruals, Managers Incentives, and Audit Fees. Contemporary Accounting Research, 20 (3): 441-464.
- ✓ Lambert, R. (2006). Contracting theory and accounting. Journal of Accounting and Economics, 32 (1-3): 3-87.
- ✓ Lawrence A. Gordon, A. Martin P. Loeb, A. & Chih-Yang Tseng (2015). Enterprise risk management and firm performance: A
- ✓ Lismond, Dan. (2007). Does auditor tenure affect accounting conservatism? Further evidence. Journal of Accounting andPublic Policy. 29(3), 226-241.
- ✓ Malmendier, U. & Tate, G. (2008). CEO Overconfidence and Corporate Investment. Journal of Finance, 60 (6): 661–700.
- ✓ Minnis, M. (2019). The value of financial statement verification in debt financing: evidence from private u.s. firms, Forthcoming in Journal of Accounting Research.
- ✓ Nevins, G. (2004). From WallStreet to the Great Wall: Investment Opportunities in China, Presented at CFA Institute Annual Conference, Vancouver, British Columbia, Canada.
- ✓ Ojo, Marianne (2010). International Framework for Liquidity Risk
- ✓ Pagach, D, & Warr. R. (2010). An Empirical Investigation of the Characteristics of Firms Adopting Enterprise Risk Management," North Carolina State University Working Paper.
- ✓ Pompian, M. M. (2010). Behavioral finance and asset management knowledge. Ahmad Badri. Tehran: Keyhan.
- ✓ Rusmin, R. & Evans, J. (2019). Audit Quality And Audit Report Lag: Case Of Indonesian Listed Companies«, Asian Review of Accounting, 25 (2), 191-210.
- ✓ Seetharaman, A., Vikas Kumar Sahu A. S. Saravanan John Rudolph Raj and Indu Niranjan (2017). The Impact of Risk Management in Credit Rating Agencies, Risks 2017, 5, 52; doi:10.3390/risks5040052.
- ✓ Shafrin, R.J. (2005). From Efficient Markets Theory to Behavioral Finance, Journal of Economic Perspectives.
- ✓ Taller, S. & Barberz. M. (2001). Random Walk Test In USA Stock Markets. Journal of Financial Decision, No9

- ✓ Verdi R. (2006). Financial Reporting Quality and Investment Efficiency. Unpublished PhD Dissertation, Faculties of the University of Pennsylvania in Partial Fulfillment, OR Working paper. http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=930922.
- ✓ Vivian, T (2018). The Role of the Board and the Audit Committee in Corporate Risk Management, The North American Journal of Economics and Finance 54 DOI:10.1016/j.najef.2018.11.008.
- ✓ Y.X. Dongmei Cao, Panagiotis Andrikopoulos, Zonghan Yang, Tina Bass. (2020). Online social networks, media supervision and investment efficiency: An empirical examination of Chinese listed firms, Technological Forecasting and Social ChangeVolume 154May 2020Article 119969.

